

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Affinitatibus magnatum rex Otto munitus, tantus erat, ut à nemine facile oppugnaretur. nam Francia rex sororem, & Lotharingia dux filiam eius habebant coniuges. Ludouici autem Francie regis fortuna vacillabat: nam à ducibus suis circumuentus praelio, excedit: proximamque urbem fugiens ingreditur. Ciues illum Haroldo Baiocensem duci tradunt, sed dato minore filio obside, dimittitur. Nec finis tamen malorum: nam inde egressum, dux Hugo cognomento Capetus, captum iterum regem mittit sub custodia publica Lugdunum. Otto rex ubi comperit sororis suae fortunam, se accingit ad ultionem: conscribitque exercitum in Francos validum. Confluxere voluntarii multi, virisque regis gratia, ut tantam in dominum suum Francorum superbiam vindicantes, si fieri posset, etiam confringerent. Hugo qui iam regnum occupauerat, addito Saxonum in se motu, misit qui per contumeliam regi nunciaret, Domi sedeat, utatur consule, nam per animam patris sui iurauit, plura sibi esse arma, quam vnquam Otto vidisset: Quid enim possent Saxones, quorum tria tela hauriret vna, si libeat, potione. Hoc superbum, & contumelia plenum nuncium, Otto rex prudens ridiculo quodam reiecit: iubens eundem qui pertulerat, regi suo renunciare, plures sibi esse scennas pileos, quam vnquam vidisset Hugo: eos praesentari Hugoni oportere, ut pileatus fiat pro Capeto. Habebat tum Saxonicus ritus, ut omnes per aestatem scennis, hoc est, stramineis, vterentur pileis: Et cum rex Otto duceret legiones trigintaduas, non erat qui non ad solem hoc genere vteretur tegminis: prater Fuldensem abbatem cum paucis sequacibus, non amplius tribus. Est & alius

eiusde
Saxon
nem, v
natos
deant
cauda
Ita tur
in Gal
gamus
que au
hoc tu
tumel
cum m
ad ob
ciuita
be, ven
tuerat
refito
quare
goma
niam
quent

P
terem
lorum
fionem
non c
tum
breui
propte

eius

eiusdem rei interpretatio : cum per contumeliam Hugo Saxones nominasset effeminatos, iussisse ferunt Ottonem, ut milites in capite gestarent colos subtiliter tornatos cum fufis, ut irrisioni Gallorum ipsa specie respondeant : quod & nostri temporis imitantur milites, qui cauda vulpium ornant lanceas ad contemptum hostium. Itaque Otto ut suorum contemptum acrius vindicaret in Gallos, colos tornatiles iussit in cono præferri, ut legamus fœmineos pileos pro eo quod est fœminos : utrumque autem ad irrisionem pertinet Gallorum. Sed tamen hoc tumperegit Ottonis exercitus, ut Hugo oblitus contumeliarum, in verum versus timorem, regem Ludovicum mox emitteret. Rex ille iunctus regi, procedunt vna ad obsidendum Lugdunum : Sed cum inexpugnabilis ciuitas videretur, ea relicta, Rhemos adeunt, in qua vrbe, vero destituto pontifice, Hugo nepotem suum constituerat : Sed reges deiecto adulterino pontifice, verum restituunt : multis præterea locis in deditionem receptis, quæ rex regi attribuit vero domino. Cum nusquam Hugo magniloquus in aciem prodiret, rex Otto in Germaniam suam reduxit exercitum. Hugo vero in annum sequentem regi suo reconciliatur.

CAPVT XXIIII.

Per quæ tempora Editta regina postulauit, & impetrauit ab Ottone rege, ut ad Albim fluuium veterem urbem, sed diu desolatam ab incursione Svandalarum, Magdeburgum instauraret, & ipsi regina mansionem ibi permitteret. Erat in eo loci ab olim arx non contemnenda, cui præerat Burgravius : sed eorum mortuo, peruenit illud præsidium ad reginam, breuique coaluit, ut haberet in donationem ab rege propter nuptias. Designatis autem terminis, iussit regina vallum